

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Digitalisering og It
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 23. september 2025
Kontor: Kontoret for EU-lovgivning
Sagsbeh: Ida Helene Bendtsen Højberg
Sagsnr.: 2025-10064
Dok.: 3824053

Besvarelse af spørgsmål nr. 160 (Alm. del) fra Folketingets udvalg for Digitalisering og It.

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 160 (Alm. del), som Folketingets udvalg for Digitalisering og It har stillet til justitsministeren den 26. august 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dina Raabjerg (KF).

Peter Hummelgaard

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 160 (Alm. del) fra Folketingets udvalg for Digitalisering og It:

”Ledende danske og internationale IT-forskere, herunder bl.a. Kaj Grønbæk, Ivan Bjerre Damgård og Diego F. Aranha fra Aarhus Universitet, har offentligt advaret om, at EU-forslaget om ”Chatkontrol” kan indebære overvågning i stor skala og svække grundlæggende IT-sikkerhed. Der kan bl.a. henvises til artiklerne ”Frederiksens EU-forslag kaldes »en autoritær leders drøm«”, bragt på www.radar.dk den 12. august, og ”Danmark puster nyt liv i kontroversielt EU-forslag om overvågning: »Det er dybt bekymrende«”, bragt på www.berlingske.dk den 13. august.

Kan ministeren bekræfte eller afkræfte, hvorvidt forslaget i sin nuværende form vil indebære, at 1) at end-to-end-kryptering reelt brydes, således at private beskeder, filer og opkald ikke længere er fuldt beskyttet mod indblik fra statslige myndigheder, hackere eller andre aktører?, 2) at systemet ikke alene rettes mod mistænkte, men vil indebære en generel og forebyggende scanning af alt digitalt indhold fra samtlige borgere? samt 3) at der dermed indføres tekniske bagdøre i sikkerheden, som i givet fald også vil kunne udnyttes af hackere, fremmede magter eller andre kriminelle aktører?”

Svar:

Forslaget til forordning om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn (CSA-forordningen) blev fremlagt af Europa-Kommissionen den 11. maj 2022. Forslaget er bl.a. rettet mod udbydere af sociale medieplatforme og har til formål at sikre ensartede retlige rammer på tværs af medlemsstaterne og at pålægge udbyderne pligt til at opspore, indberette og fjerne seksuelt misbrug af børn online. Europa-Parlamentet vedtog sit forhandlingsmandat i november 2023, som adskiller sig væsentligt fra Kommissionens oprindelige forslag.

Der har siden fremsættelsen af forslaget været forhandlinger i Rådet om at nå en generel indstilling. Der er i løbet af forhandlingerne fremlagt flere kompromisforslag, ligesom det danske EU-formandskab har delt et kompromisforslag med henblik på drøftelse på arbejdsgruppeniveau.

Det følger af Kommissionens oprindelige forslag, at udbydere af kommunikationstjenester, der bruger end-to-end-kryptering, er omfattet af forordningen. I Europa-Parlamentets forhandlingsmandat er end-to-end-krypterede tjenester undtaget fra forordningens anvendelsesområde. I

kompromisforslaget fra det danske EU-formandskab er der indarbejdet en forudsætning om, at forordningen ikke må forbyde, umuliggøre, svække, omgå eller på anden måde underminere cybersikkerhedstiltag såsom end-to-end-kryptering. Det følger også af det danske kompromisforslag, at forordningen ikke må tolkes sådan, at den indfører forpligtelser, der tvinger tjenesteudbydere til at dekryptere data, skabe adgang til end-to-end-krypteret data eller forhindre udbydere i at tilbyde end-to-end-krypterede tjenester. I kompromisforslaget er opsporing på tjenester, der anvender end-to-end-kryptering således betinget af brugerens forudgående samtykke. Modellen lægger op til, at man som bruger vil kunne sige nej til scanning efter overgrebsmateriale og alene anvende kommunikationstjenesten til tekst- og lyd-baseret kommunikation. I praksis vil tjenesteudbydere med end-to-end-krypterede tjenester eksempelvis kunne gennemføre opsporingen med såkaldt client-side-scanning, som fungerer ved, at visuelt materiale og links scannes forud for afsendelse.

Det opsporingspåbud, der følger af Kommissionens oprindelige forslag, indebærer, at hver medlemsland udpeger en koordinerende myndighed, som skal kunne anmode (medlemslandets) kompetente retslige myndighed (f.eks. domstolene) eller en uafhængig administrativ myndighed om at udstede et opsporingspåbud til en konkret tjenesteudbyder, hvis der er dokumentation for, at der er en betydelig risiko for, at den pågældende tjeneste anvendes med henblik på seksuelt misbrug af børn online, og hvis årsagerne til udstedelsen af opsporingspåbuddet opvejer de negative konsekvenser for alle berørte parter rettigheder og legitime interesser. Det følger af forordningsforslaget, at det er tjenesteudbyderen og ikke myndighederne, der skal forestå opsporingen af overgrebsmateriale med børn. Opsporingspåbuddet skal være målrettet og indeholde en præcisering af påbuddet til, hvad der er strengt nødvendigt. Det indebærer eksempelvis, at opsporing om muligt skal begrænses til kun at finde sted på en identificerbar del eller komponent af en tjeneste, at der indføres effektive og forholdsmæssige garantier, og at anvendelsesperioden begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt. I Kommissionens oprindelige forslag omfatter opsporingspåbuddet materiale i form af billeder, videoer, lyd, links og tekst, og opsporingspåbuddet forpligter tjenesteudbyderen til at installere og drive teknologier til opsporing af udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn og til at videresende oplysninger, der tyder på potentielt seksuelt misbrug af børn online på udbyderens tjenester til EU-centret. Vurderer EU-centret, at oplysningerne kan danne grundlag for en strafferetlig efterforskning,

videregiver EU-centret oplysningerne til de nationale retshåndhævende myndigheder.

Det følger af Europa-Parlamentets forhandlingsmandat, at opsporingspåbuddet skal udstedes baseret på begrundet mistanke rettet mod individuelle brugere eller grupper af brugere af en kommunikationstjeneste frem for at være baseret på en risikovurdering vedrørende tjenesteudbyderen, som Kommissionens forslag lagde op til.

I Rådets forhandlinger er opsporingspåbuddet blevet afgrænset ad flere omgange. Det danske kompromisforslag lægger op til, at opsporingspåbuddet afgrænses til billeder, videoer og links. Forslaget lægger også op til, at opsporing i udgangspunktet omfatter kendt materiale, der allerede er identificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn. Forslaget lægger endvidere op til, at opsporingspåbud for nyt materiale alene kan udstedes til tjenester, der tidligere har fået udstedt et opsporingspåbud for kendt materiale.

Når et kompromisforslag opnår den fornødne opbakning i Rådet, indledes de interinstitutionelle forhandlinger mellem Rådet og Europa-Parlamentet som medlovgiver. Først når parterne er blevet enige, vil forordningsforslaget kunne vedtages endeligt og træde i kraft.

Jeg er meget opmærksom på den igangværende debat om forslaget, herunder den kritik, som forslaget bliver mødt med, og jeg anerkender, at der er tale om et forslag med dilemmaer, hvor der er behov for, at vi rammer den rette balance. Den balance mener jeg er fundet med det kompromisforslag, som vi fra formandskabets side har fremlagt. Jeg noterer mig i den forbindelse, at der fra en række organisationer (Red Barnet, Børns Vilkår, Digitalt Ansvar, Center for Digital Pædagogik, Medierådet for Børn og Unge og Unicef) har lydt opbakning til det danske kompromisforslag og dyb bekymring ved udsigten til at miste et vigtigt teknisk værktøj i kampen mod seksuelle overgreb mod børn.